

РЕШЕНИЕ

№ 266

гр. Перник, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Б.Г.
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720200286 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е Обжалвано е наказателно постановление №14-0000934
от 06.01.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“
Перник- Л. Д. В., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 413, ал.2 от
Кодекса на труда (КТ) на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и
адрес на управление: *****, представлявано от Управителя В. А., е
наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв (пет хиляди лева) за
нарушение на чл. 49, т.2, вр. т.1.1.2, вр. с т.3.1 от Приложение 1 към чл. 2, ал.
2 от Наредба № 2 / 22.03.2004 за минималните изисквания за здравословни и
безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи
(Наредба № 2 от 22 март 2004г.).

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на
атакуваното НП. Твърдят се процесуални нарушения, изразяващи се в
нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН свързани с описанието на нарушението
и на чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, като се счита, че изведената правна
квалификация по чл. 49, т.7, вр. с т.1.24 от Приложение № 1 към чл. 2, ал.2 от
Наредба № 2 от 22 март 2004г. е непълна, тъй като посочените разпоредби
регламентират общи правила при осигуряването на здравословни и безопасни
условия на труд. В жалбата се заявява, че в НП са посочени допълнителни
обстоятелства, които се отнасят до обекта, в който е бил осъществен контрол
за спазване на трудовото законодателство и здравословни и безопасни
условия на труд, които не са визирани в съставения акт за установяване на
административно нарушение (АУАН), което е довело до съществено

процесуално нарушение, доколкото дружеството-жалбоподател не се е защитавало по тях при първоначалното предявяване на административнонаказателното обвинение. В жалбата е посочено, че липсва описание на фактите, въз основа на които е възприето качеството на нарушителя; както и че съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както в АУАН, така и в НП следва да се съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени конкретните обстоятелства, при които същото е извършено. В този смисъл, в обстоятелствената част на Наказателното постановление следвало да са посочени всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението, което категорично според жалбоподателя не е направено в случая. Твърди се, че изводът за извършване на нарушението в АУАН, и в Наказателното постановление, е основан единствено и само на субективни и ориентировъчни преценки на административно-наказващият орган. Изложени са следните аргументи за това: че при огледа на място било установено, че на дъното на изкопа, на мястото където се полагала тръбата, е била спусната секция от преместваемо предпазно укрепващо съоръжение, чиято дължина била „около 2,50м.“ и височина „около 2 м.“, като по този начин над съоръжението оставали 3 м. неукрепени стени до нивото на терена. Тази констатация се твърди, че е невярна и подвеждаща. На първо място, не е било възможно единствено и само с оглед на изкопа, в който се е срутила преди това земна маса, без извършване на конкретни дейности по замервания, да се прецени колко е действителната дълбочина на изкопа и колко е височината на положеното в изкопа укрепително съоръжение, тъй като дълбочината на изкопа, съответно и на поставеното в него укрепително съоръжение е била „редуцирана“ от срутилата се земна маса. В тази връзка, се сочи, че напълно произволни са твърденията на административния орган, че положеното укрепително съоръжение е с височина „около 2м.“ и по този начин оставали 3 м. неукрепени стени до нивото на терена. Недопустимо е констатациите на административно-наказващият орган да почиват на предположения, като в АУАН и Наказателното постановление са посочени само ориентировъчни размери на изкопа и на положеното в него укрепително съоръжение. Соци се, че няма посочени данни за извършвани конкретни замервания, описание на метода на извършване на тези замервания и констатациите от тях. По този начин е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно в АУАН и Наказателното постановление липсват факти, които в достатъчна степен описват нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ****. Излага се също, че една проста аритметична сметка показва, че дори да се приеме безкритично твърдението на административния орган, че положеното укрепително съоръжение е с височина 2 м., то не е практически възможно при изкоп с дълбочина 4,5 м. да останат небезопасени 3 м. до нивото на изкопа.

В действителност обаче поставеното в изкопа укрепително съоръжение е било с височина 3 м., а на място е било осигурено от „****“ ЕООД надстройка на същото това укрепително съоръжение с височина от 2 м., която е била в процес на поставяне в изкопа, като общата височина на укрепителното съоръжение се явява напълно достатъчна за укрепването на изкопа. Тази надстройка е била налична през цялото време на обекта и транспортирана до него с камион, собственост на дружеството, с рег. № Е 1033 ВМ. В този смисъл **** ЕООД сочи, че е изпълнил задължението си на работодател да осигури необходимото укрепващо съоръжение при работа в

изкопа, каквото изпълнение му се вменява във вина. По отношение контрола за използване на осигуреното укрепващо съоръжение е отбелязано, че работодателят представлява юридическо лице - еднолично дружество с ограничена отговорност, което извършва търговска дейност в сферата на строителството. Това означава, че дружеството извършва строителна дейност в редица обекти на територията на страната и обективно няма как неговият управител или управителен орган да присъства и да осъществява контрол на всеки един от тези обекти. Точно поради тази причина се назначавали технически ръководители на съответните обекти, които да следят за изпълнението на възложената работа и за спазване на правилата за безопасни условия на труд. В конкретния случай работодателят е изпълнил законовите изисквания да осигури здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Той е осигурил на обекта укрепваща система за изкопа и технически ръководител, който да следи както за нейното използване, така и за това дали работниците спазват правилата за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, тоест извършил е всичко зависещо от него. Обективно обаче е невъзможно самият работодател да осъществява постоянен контрол на всеки строителен обект, поради което тази задача се възлага именно на техническия ръководител. Техническият ръководител, а не дружеството работодател, е следвало да не допуска работници да влизат в изкопа без поставено укрепително съоръжение. С тези доводи се моли за отмяна на атакуваното НП.

В хода на съдебното производство дружеството-жалбоподател се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа изложените в жалбата доводи, поради което счита, че НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно. На първо място, адв. П., сочи в пледоарията си пред съда, че в наказателното постановление, а и в хода на производството, не станало ясно на база на какви факти и обстоятелства договорът е строителство или обяснения на свидетели, присъствали на място, административнонаказващият орган е ангажирал точно отговорността на „****“, в качеството му на строител на обекта. На следващо място, с оглед констатациите на административно наказващият орган, да почиват на предположения, като в АУАН и в НП са посочени само ориентировъчни размери на изкопа и на вложената в него укрепителна секция. Няма посочени данни за извършени конкретни замервания, метода по който са извършени тези замервания, както и констатациите от тях. В този смисъл липсват факти, които в достатъчна степен да описват нарушението, което счита, че е процесуално нарушение при съставяне на наказателното постановление. Описаното в наказателното постановление деяние представлява дословно препис на съдържанието на цитираните разпоредби, но в същото време в наказателното постановление липсва посочва на това какво точно законово нарушение се твърди, че е извършено от доверителя ми, коя разпоредба на Кодекса на труда или на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, или Наредба № 2, е нарушил последно. Посочените в наказателното постановление разпоредби на Наредба №2 регламентират единствено общи правила за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, но същите не вменяват никакви задължения, нито конкретни задължения, нито конкретни адресати, които трябва да изпълнят тези задължения. Ето защо, правилата на Наредба № 2 би трябвало да бъдат индивидуализирани, като се отнесат към конкретните законови разпоредби. В наказателното

постановление липсва изобщо описание на това кои законови разпоредби са нарушени. Не е цитирана и самата санкционна норма на чл. 413, ал.2 от Кодекса на труда, а в акта за установяване на административно нарушение единствено е посочена разпоредбата на чл. 416, ал.1 от Кодекса на труда, която сочи, че за установяване на нарушение на трудовото законодателство се съставя акт.

Административнонаказващия орган - директор на Д „ИТ”-Перник редовно призван, се представлява от юрисконсулт А. М., който оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено, за което излага подробни доводи.

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 от ЗАНН при спазване на предвидения в закона преклузивен срок за обжалване и пред компетентния съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява основателна.

От фактическа страна:

В АУАН е посочено, че на 28.11.2022 г. е била извършена проверка на обект „*****”, на който „*****”-ЕООД извършвало строително-монтажни работи, във връзка с трудова злополука, станала на горепосочения обект, като в акта е била описана следната фактическа обстановка: на 28.11.2022 г. около 14.30 ч. с лицата Х. Ф. Г., Ю. Ю. Б., Ю. Р. Б. и А. А. М., При проверката на място се установило, че горепосочените лица са полагали канализационна тръба, която е част от изграждащата се канализационна мрежа. Полагането на тръбата става в изкоп, с вертикални стени с височина около 4.5м. Докато полагали тръбата настъпило внезапно свличане на земна маса от северната стена на изкопа. Срутилата се земна маса затрупала изцяло пострадалите, с изключение на Ю. Р. Б.. Вследствие на срутването загинали работниците Х. Ф. Г. и Ю. Ю. Б., а А. А. М. бил откаран в болница. При оглед на изкопа се установило според изложеното, че на дъното на същия, на мястото където се полагала тръбата, е била спусната секция от преместваемо предпазно укрепващо съоръжение. Секцията е с дължина около 2.5м. и височина около 2.0 м., като по този начин над нея оставали около 3.0м. неукрепени стени до нивото на терена. При извършване на изкопни работи строителят „*****”ЕООД, ЕИК:*****”, не е предприел подходящи мерки за безопасност, които включвали оформяне на откоси или използване на подходящо укрепване, като преди започване на изкопните работи не е извършил монтиране на предпазни съоръжения от нивото на терена. Нарушението е посочено, че е била извършено на 28.11.2022 г. С акта, съставен от свидетеля Д. Б. С.: на длъжност главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ –Перник, съставил акта е посочил, че с това си поведение Дружеството е нарушило разпоредбата на: чл.49, т.2, във връзка ст.1.1.2, във връзка.ст.3.1 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба №2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Актът е бил подписан от свидетеля П. Т. П. , Главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ град Перник, подписал акта.

И двамата са били разпитани в качеството им на свидетели по делото, като същите поддържат изложеното в акта, като посочват и допълнителни обстоятелства, като св.Д. Б. С. изнася допълнителни факти по извършване на проверката и установяване на място, какво се е случило /

разпита на св. С.-,...Проверката беше извършена по сигнал получен от телефон 112. С колегата П. П. отидохме на обекта, който се намираше в *****, и представляваше изкоп. В този изкоп се полагаше канализационна тръба, част от изграждане на канализационна мрежа, минаваща на територията на *. Сигналът беше за затрупани работници на фирма „****“ ЕООД, поради свличане на земна маса. Когато отидохме на обекта работниците бяха извадени. Били са в изкопа четирима работника, като трима са били затрупани и единият, понеже е останал прав, не е успяла земната маса да го затрупа. И от тримата затрупани, двама бяха починали на място. Телата бяха отстранени, когато ние отидохме. Установи се, че лицата са работили в изкоп с дълбочина около четири метра и половина, като на дъното на изкопа имаше спусната секция от предпазно съоръжение, като нейните размери бяха два метра. „Секция“ - това са грубо казано две платна, по средата с разпонка /нещо което ги държи/, т.е. две платна с разпонки четири броя - горе и долу по две. И това нещо се спуска в изкопа. Целта му е работникът, който е вътре в изкопа да не може да бъде затрупан от земната маса. Но в случая, при дълбочина на изкопа четири метра и половина, секцията беше с височина два метра. А е трябвало да е най-малко четири метра висока. По закон трябва да е над метража на изкопа. Т.е. над секцията остават около два метра и половина неограден изкоп. Мога само да предполагам защо се е свлякла земната маса. Със сигурност не мога да го кажа, тъй като могат да бъдат много причините. Първо, на ръба на изкопа имаше натрупана земна маса, извадена от изкопа и сложена на ръба на изкопа. Второ, преди това доста време беше валило дъжд и поради тази причина те не бяха работили около десет дни и това беше в първия ден, в който са работили. И дъждът също спомага за по-лесно свличане на земната маса. Но това са предположения. Експерти могат да кажат каква точно е причината. Факт е, че част от северния склон, така да го наречем, на изкопа се беше откъртил и земната маса беше навлязла в тая част от предпазната секция. Т.е. в случая предпазната секция не е свършила никаква работа. Не беше съставен на място акта. Актът беше съставен впоследствие в сградата на дирекцията. Още на момента установихме, че „****“ ЕООД е фирмата, чиито работници бяха затрупани. На обекта имаше камион на фирмата и другата част от укрепването е била в камиона. Попитах го защо не е поставена секцията на място и той ми отговори, че била там, но в камиона...Замерване на място в изкопа няма как да се извърши. Ако сте били там и сте видели изкопа. Още повече, че дълбочината на изкопа е упомената в документацията на фирмата. Ако проверите чертежите на „****“ ще видите дълбочината, на която са работили. На око бяха записани тези данни...“, в сходен смисъл са и показанията на св. П., който също е бил на мястото на злополуката, и заявява, че –,...Отидохме на място на инцидента, като злополуката е станала по време на изкопни дейности - направа на канализация в квартала, но не мога да посоча точното място, описано е в акта. Канализацията е трябвало да се прави е за магазин „Л.“ в *. Наложило се е да се прави доста дълбок изкоп, по моя преценка над 4 метра дълбочина, и по времето на работите от работещите вътре в изкопа, където са влезнали, изкопът се е срутил и е потрупал работниците, от които двама са загинали. Ние всъщност, тъй като контролираме Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажните работи, констатирахме, че този изкоп не е

обезопасен, съгласно изискванията на Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажните работи, и на базата на това колегата състави акт за административно нарушение, на който аз съм свидетел, и на мястото на извършването на нарушението, и на съставянето на акта. **Фирмата е „****“ ЕООД, която е извършила строителните дейности, а възложител е Община Перник.** На място при такива инциденти първо са отишли Бърза помощ и Гражданска защита...Когато отидохме видяхме, че фирмата „****“ е опитала да обезопаси изкопа, като е сложила стандартно обезопасително за ями съоръжение. Но за съжаление това стандартно съоръжение покрива дълбочина до два метра. Но при положение, че ямата е дълбока 4 метра и остават още два метра необезопасени, тъй като съоръжението се намираше долу в основата на ямата, а останалите два метра, до ръба на откоса, не бяха обезопасени. Предполагам, че е би трябвало да се сложи още едно такова съоръжение, за да покрият и четирите метра. Не сме правили измерване на място. Всичко това, което казвам е на око, за което казвам, че е около четири метра. Не съм правил измерване.../.

Съдът дава вяра на заявените обстоятелства, от двамата свидетели, разпитани в съдебно заседание, като намира, че същите възпроизвеждат фактите така, както са ги възприели на място, като очевидци и както са ги обективирали в издадения акт, като счита, че се касае за обективно дадени показания, които доразвиват лаконично описаната фактическа обстановка в акта.

В НП, издадено впоследствие, фактическата обстановка от акта, е доразвита, като са посочени и някои допълнителни обстоятелства, а отделно от това, е описано, че Дружеството се наказва в качеството му на „работодател“, а не на „строител“, каквото качество му е вменено в акта. Видно от съдържанието на НП, в същото е посочено, че- „При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство и здравословни и безопасни условия на труд на 28.11.2022г. в обект на контрол „Ремонт на битова канализация Ф-300 в *****-магазин *** ****, находящ се в ****, *****, на който „****“- ЕООД,представявано от управителя В. А., ЕИК. *****, със седалище и адрес на управление: *****, в **качеството му на работодател по см. на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и строител по см. на § 1, т. 2 от Наредба № 2 /22.03.2004г.** за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи, се установило че, както следва:На 28.11.2022г. по повод получен сигнал в Дирекция „Инспекция по труда“, със седалище Перник за възникнала трудова злополука на обект,„Ремонт на битова канализация Ф-300 в *****-магазин *** ****, находящ се в ****, ****, на който „****“-ЕООД ЕИК ***** е извършвал строително-монтажни работи, от служители на инспекцията е посетен обекта на място, при което е било констатирано следното:На 28.11.2022г. около 14.30ч. лицата Х. Ф. Г., Ю. Ю. Б., Ю. Р. Б. и А. А. М., са полагали канализационна тръба, която е част от изграждащата се канализационна мрежа. Полагането на тръбата ставало в изкоп с вертикални стени с височина около 4.5 м. Докато работниците полагали тръбата е настъпило внезапно свличане на земна маса от северната страна на изкопа, като срутилата се земна маса е затрупала изцяло пострадалите, с изключение на Ю. Б.. Вследствие на срутването загинали работниците Х. Г. и Ю. Б., а А. М. е

откаран в болнично заведение. При огледа на изкопа е установено, че на дъното на същия, на мястото съоръжение с дължина около 2.5м. и височина около 2. м., като по този начин над нея оставало около 3.0.. неукрепени стени до нивото на терена. С оглед на гореизложеното е описано, че е било установено, че „****“-ЕООД, ЕИК *****, в качеството му на работодател по см. на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и строител по см. на § 1, т. 2 от Наредба № 2 / 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи, не е предприел подходящи мерки за безопасност, които включват оформяне на откоси или използване на подходящо укрепване, като преди започване на изкопните работи не е извършил монтиране на предпазни съоръжения от нивото на терена. Нарушението е посочено, че е извършено на 28.11.2022г.Срещу съставения АУАН са получени възражения, същите е описано, че са били разгледани от административнонаказващия орган, но са били оставени без уважение, тъй като с тях не се оборвали констатациите в акта и това не водело до прекратяване на административнонаказателното производство.

Вмененото нарушение е по: чл. 49, т. 2, вр. с т.1.1.2, вр. с т.3.1 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2 / 22.03.2004 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. С издаденото наказателно постановление №14-0000934 от 06.01.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Перник- Л. Д. В., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 413, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) на „****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от Управителя В. А., е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. (пет хиляди лева) за нарушение на чл. 49, т.2, вр. т.1.1.2, вр. с т.3.1 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2 / 22.03.2004 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2 от 22 март 2004г.).

Доказателства:

Съдът възприе изложената фактическа обстановка на база събрания по делото писмен и гласен доказателствен материал, както следва:АУАН № 14-0000934 / 08.12.2022г.- заверено копие-ведно с данни за връчването му., Наказателно постановление № 14-0000934/ 06.01.2023г. - заверено копие, Известие за доставяне на НП-заверено копие., Протокол от извършена проверка № ПР 2240117 / 28.11.2022г. и от 2.12.2022 г.-заверено копие., Призовка на осн. чл. 45, ал. 1 от АПК-заверено копие., Възражение срещу АУАН-заверено копие., Известие за доставяне на възражение срещу АУАН-заверено копие., Снимков материал - 8 /осем/ броя снимки-заверени копия.Заповед № 1260 / 18.12.2017г. на изпълнителния директор за персонална компетентност. Заповед № 3-0035 / 29.01.2014г. за териториална компетентност.

Към жалбата са представени и два броя заповеди, както следва Заповед №78/19.09.22г.; и Заповед № 59/19.09.22 г, видно от които се установява, че съгласно първата Заповед, то видно от съдържанието ѝ –„Във връзка с изпълнението на Договор за инженеринг №156/06.06.2022 г. между Община Перник и ДЗЗД „Инфраструктурно обединение - гр.Перник“, бил назначен В. Н. А. на длъжност Технически ръководител на обект: „****“, включващ следните подобекти:Водопровод ул.Палма,

Изместване Витошки водопровод ф250 мм.кв.Църква, Реконструкция водопровод ул.Станке Д. кв.Църква;Дъждовна канализация ул.Рашко Д., Битова канализация ул.Рашко Д.;Реконструкция битова канализация кв.Христо Ботев;Изграждане на ул.Палма II - ри етап Битова канализация ул.Палма; като заповедта е подписана от същото лице **В. Н. А., но в качеството му на представляващ ДЗЗД „Инфраструктурно обединение - гр.Перник, а видно от втората представена Заповед, то във връзка с изпълнението на Договор за строителство №1/06.06.2022 г. между ДЗЗД „*****“ и „*****“ ЕООД , отново същото лице , но като управител на „*****“-ЕООД, е назначил себе си вече като ФЛ- „В. Н. А. като Отговорно лице за провеждането на инструктажите по Наредба №РД-07-2/16.12.2009 г. на обект: „Изпълнение на инженеринг - проектиране, строителство и авторски надзор на обект: изграждане на нови и ремонт на съществуващи водопроводни и канализационни мрежи и съоръжения в гр. Перник“** включващ следните подобекти:Водопровод ул.Палма, Изместване Витошки водопровод ф250 мм.кв.Църква. Реконструкция водопровод ул.Станке Д. кв.Църква;Дъждовна канализация ул.Рашко Д., Битова канализация ул.Рашко Д.;Реконструкция битова канализация кв.Христо Ботев;Изграждане на ул.Палма II - ри етап Битова канализация ул.Палма;“, единият от които обекти е именно процесният.

На база цитираната доказателствена съвкупност, съдът достигна до следните **правни изводи:**

Съдът намира, че първо следва да посочи, че както акта, така и НП са били издадени от компетентни лица, в кръга на тяхната компетентност. Но съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати множество съществени процесуални нарушения, които да представляват основание за отмяна на НП. И двата документа не може да се приеме, че в пълнота съдържат задължителните реквизити по чл.42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН, като безспорно са посочени дата и мястото на нарушението, но не и законовите разпоредби /които не са прецизно изписани в пълнота/ и описание на обстоятелствата, при които се твърди да се е реализирало вмененото нарушение и доказване на същото, в това число, както от обективна, така и от субективна страна, като не е установен еднозначно като качество и субекта на нарушението.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност съдебният състав констатира допуснати съществени нарушения, свързани с процесуалните изисквания към съдържанието на акта и постановлението, както и с приложението на материалния закон, обуславящи незаконосъобразност.

Възраженията на жалбоподателя в тази насока са основателни.

Нарушени са нормите на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, тъй като приетите за установени фактически обстоятелства не съответстват на дадената им от административните органи правна квалификация в достатъчна точност. Не е извършено и точно описание на нарушението и не е приложена водещата относима административнонаказателна разпоредба при наказването. Неправилното квалифициране на деянието, неточното очертаване фактическия състав на вмененото нарушение ограничава правото на защита на привлечения към отговорност субект и затова представлява съществено нарушение на

процесуалните правила.

Съображенията са следните:

Първо, видно от съдържанието на акта, впоследствие доразвито и в НП, то безкрайно лаконично е описанието на самото вменено нарушение, при положение, че видно дори от оскъдно изнесените факти, се е касало, за сложна фактическа обстановка, която е изисквала достатъчно процесуална активност от страна на компетентните органи, за да се изяснят обстоятелствата по вмененото нарушение и да се подведе същото под правилната правна норма, в това число да се ангажират достатъчно доказателства, като такива по делото липсват да са представени от страна на АНО, как и по какъв начин същият е определил качеството на санкционираният субект, а именно процесното Дружество / нещо повече видно от горесцитираните заповеди, представени обаче от жалбоподателя, към жалбата, то се касае са поредица от Дружества с един и същи управител и представляващ, имал различни качества в същите, в това число и технически ръководител на обект /в това число и процесния обект но в друго Дружество ДЗЗД, а не процесното където същият е назначен като –отговорно лице за провеждане на инструктажите/, като по делото никъде и по никакъв начин АНО, в чиято доказателствена тежест е да докаже в какво качество санкционира субекта и как въобще е определил същия, не го е сторил, още повече, че в акта е описано, че дружеството е „строител“, а в НП вече качествата му се мултиплицират и същото е определено и санкционирано и като „строител“ и като „работодател“, като за нито едно от тези вменени му качество Инспекцията не е ангажирала надлежни писмени доказателства /при положение, че има и протокол за проверка от 28.11.2022 г. и от 2.12.2022 г., връчен на управителя на Дружеството, тоест имало е време достатъчно при това АНО да доизясни тези обстоятелства, преди да счете да ангажира отговорността на Дружеството/, тоест налага се извод, че АНО не е положил необходимата процесуална активност, да докаже обвинението си в пълнота, което е негово задължение по ЗАНН /чл.6 от ЗАНН/, като следва да се докаже всеки един елемент от правопораждащият фактически състав на нарушението, в това число обективната, субективната страна и субекта на същото. По делото извън цитираните заповеди и то представени от жалбоподателя, не се установява, по никакъв начин как АНО е определил „****“-ЕООД, като работодател / писмени трудови договори на лицата, описани като пострадали в акта и в НП липсват по делото и не са били изискани от АНО/, и/или като строител, като липсват изискани и представени и договори за възлагане на строителство, или въобще каквито и да било писмени доказателства за качеството на това лице. Не е достатъчно да се установи на място, устно или в показанията на свидетелите, да се посочи, че „това е Дружеството, което е отговорно“, за какво на какво правно основание, на база какви надлежни писмени доказателства, такива в преписката не са приложени, като в този смисъл, се явяват основателни възраженията в жалбата на Дружеството, че не е ясно как и в какво качество е наказано то, още повече ако се твърди безвиновна отговорност на ЮЛ е следвало да се ангажират доказателства в този смисъл и да се извърши и съответната правна квалификация на това обстоятелства / чл.275 КТ-Чл. 275. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 1992 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2001 г.) Работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени/, като по делото дори и тази привръзка с основния

законов текст, отсъства при вмененото нарушение, което прави и описанието на същото непълно, като съдът намира, че в този смисъл и вече и на тази плоскост НП е незаконосъобразно, като обвинението не е повдигнато прецизно и от правна страна, освен че не е доказано качеството на санкционираното лице по безспорен начин, то при положение, че се твърди да е работодател е следвало да се цитира и основната разпоредба, а именно тази по чл.275 КТ, която визира конкретни задължения на същия, и да се отнесат едва тогава същите към специфичните такива, описани в Наредбата. В този смисъл, съдът намира, че е извършено нарушение и на материалния закон, в какъвто смисъл, основателни са възраженията в жалбата и на тази плоскост, което пък пряко рефлектира върху правото на защита на санкционираното лице и е още едно основание за отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно.

На следващо място, видно от Наказателното постановление А-Строй е санкционирано за нарушение на чл. 49, т. 2 във връзка с т.1.1.2 във връзка с т.3.1 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Съгласно разпоредбата на чл. 49, т. 2 от Наредба № 2: „При изкопни и подземни работи и при строеж на кладенци, тунели и други подобни съоръжения се предприемат подходящи мерки за безопасност, които включват: ... оформяне на откоси или използване на подходящо укрепване; Съгласно т. 3.1 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2: „Изкопи с вертикални стени и с височина, по-голяма от допустимата за неукрепени изкопи, се укрепват от нивото на терена. “, а т. 1.1.2 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2 гласи: „Преди започване на изкопните работи се извършва: монтиране на ограждащите и предпазните съоръжения“. Описаното в АУАН и в Наказателното постановление изпълнително деяние представлява дословен препис на съдържанието на разпоредбата на чл. 49, т. 2 и т. 3.1 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2, но в същото време в АУАН и в Наказателното постановление липсва посочване на това - какво точно законово нарушение се твърди, че е извършило Дружеството - коя разпоредба на КТ, ЗЗБУТ /чл.55./ и/или Наредба № 2, е нарушило последното. Посочените в АУАН и в Наказателното постановление разпоредби на Наредба № 2 регламентират единствено общии правила при осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд, но същите не вменят нито конкретни задължения, нито са адресирани до конкретни субекти. Ето защо, тези общи правила (49, т. 2 от Наредба № 2 и т. 3.1 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2). Нещо повече при подобна сложна като естество фактическа обстановка, основателно е възражението в жалбата, че същата е описана напълно непълно, като са преписани нормите на Наредбата, които са вменени за нарушение, но не и конкретиката на деянието / не може да се доизясняват тези обстоятелства в с.з. чрез разпита на свидетели очевидци, като тези данни не са описани пунктуално в акта и в НП, които видно от съдържанието им се отличават с изключителна лаконичност, или пък да се доизясняват със снимков материал, още повече абсолютно нечетлив и неясен./, отделно от това – основателно възразява и защитата, че размерите, описани в акта и в НП самите свидетели твърдят да са „ориентировъчни“, не може да се опише по точни метри, както е сторено това в акта и в НП, които са стриктно формални документи, ориентировъчни „на око“ размери на изкопа и „секцията“, още повече, че това се изисква и от самата вменена

разпоредба – точност на замерванията и параметрите, и в този смисъл не може да се сподели изложеното от актосъставителя, че не можело да се слезе в изкопа, да дори и да не може да се слезе в изкопа, което е безспорно видно от обстоятелствата, то съществуват достатъчно средства – съвременни такива за измерване от разстояние /в това число и електронни ролетки, които могат да извършат замерването/, и в този смисъл при положение, че и в разпитите си свидетелите, при това „главни експерти“ в Инспекцията, на които е възложено да следят служебно за спазването на изискванията за безопасни условия на труд и по спазване на изискванията за спазване на Наредбата, не разполагат и отиват на такова „сложно местопроизшествие“ без надлежни уреди за измерване, и още повече ако не са имали такива, е можело да поискат допълнително /от другите присъствали институции- в това число и МВР, или пък от дружеството/ или да запазят произшествието до извършване надлежното измерване, а не да вменят „ориентировъчно нарушение“. Всички тези обстоятелства, в тяхната съвкупност, водят до еднозначен извод за незаконосъобразност на атакуваното НП и до извод за неговата отмяна. / в този см. Виж **Решение № 100 от 11.07.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 94/2022 г.**, виж и **Решение № 1439 от 2.11.2015 г. на РС - Бургас по н. а. х. д. № 3051/2015 г.**, където е извършено оразличаване на функциите на лицата при такива дейности-„... По отношение контрола за използване на осигуреното укрепващо съоръжение следва да бъде отбелязано, че работодателят представлява юридическо лице – дружество с ограничена отговорност, което извършва търговска дейност в сферата на строителството. Това означава, че дружеството извършва строителна дейност в редица обекти на територията на страната и обективно няма как неговият управител или управителен орган да присъства и да осъществява контрол на всеки един от тези обекти. Точно поради тази причина се назначават технически ръководители на съответните обекти, които да следят за изпълнението на възложената работа и за спазване на правилата за безопасни условия на труд. В конкретния случай работодателят е изпълнил законовите изисквания да осигури здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Той е осигурил на обекта укрепваща система за изкопа и технически ръководител, който да следи както за нейното използване, така и за това дали работниците спазват правилата за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, тоест извършил е всичко зависещо от него. Обективно обаче е невъзможно самият работодател да осъществява постоянен контрол на всеки строителен обект, поради което тази задача се възлага именно на техническия ръководител и в настоящата хипотеза е следвало да се ангажира отговорността на последния, а не тази на работодателя. Техническият ръководител е следвало да не допуска работника Д. да влиза в изкопа без поставено укрепително съоръжение...“./ . В заключение предвид констатираните пороци се налага единствено обосноваия извод, процесното НП да бъде отменено, като същото е било издадено в нарушение на закона и процесуалните правила арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Предвид изложеното процесното НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

По разноските:

При този изход на спора правото на разноски възниква за

Дружеството –жалбоподателя, което макар и да е било представлявано по делото, от пълномощник, то нито са били направени надлежни искания за присъждане на разноски по делото, нито са били представени доказателства за извършването на такива, поради което и за съда не възниква задължение да се произнася в посочения смисъл.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №14-0000934 от 06.01.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Перник- Л. Д. В., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 413, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) на „****“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от Управителя В. А., е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв (пет хиляди лева) за нарушение на чл. 49, т.2,. вр. т.1.1.2, вр. с т.3.1 от Приложение 1 към чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2 / 22.03.2004 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____